

РЕШЕНИЕ

№ 2346

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 14.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **68** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на И. А. К., с адрес [населено място], [улица], ап. 8, срещу Решение № ПИ-405/19.12.2023 г. на директора на ТД на НАП – С., с което жалбата му срещу Разпореждане за присъединяване изх. № С230022-105-0479236/01.12.2023 г. е оставена без уважение.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на обжалвания административен акт. Същият бил издаден в противоречие с материалноправните разпоредби и при допуснати нарушения на процесуалните правила. Поддържа се, че описаните в разпореждането фишове не са му били връчени редовно, поради което не са влезли в сила. Сочи се, че закрепването на фиша на автомобила не следва да се приема за връчване. Твърди се, че издадените фишове са нищожни, тъй като с решение № 1867/28.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 10567/2021 г. нормата, въз основа на която са били издадени е обявена за нищожна. Освен това, според жалбоподателя фишовете не представлявали годни изпълнителни основания. Претендира се отмяна на административния акт. В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Г., която поддържа жалбата.

Ответникът – Директор на ТД на НАП – С., чрез юрк. Р., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е ангажирала становище по делото.

От фактическа страна се установява, че срещу И. А. К. е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2022 г. за принудително събиране на публични задължения за глоби с взискател „Столична община“.

На жалбоподателя е било изпратено съобщение за доброволно изпълнение изх. № 220022-048-0100735/29.08.2022 г. (л.51), връчено на 01.09.2022 г. (л. 53), с което длъжникът е уведомен за образуваното дело и са му предявени публични вземания в общ размер 420.00 лв., установени с 21 броя фишове, издадени от „Столична община“.

На 01.03.2023 г. с Разпореждане изх. № С230022-105-0479236/01.12.2023 г. (л.54), по изпълнителното дело са присъединени публични задължения, произтичащи от задължения за глоби с взискател „Столична община“ в размер на 620 лв.

Разпореждането е обжалвано с жалба вх. № 59-00-840/11.12.2023 г. (л. 31) пред директора на ТД на НАП – С., който с процесното решение е оставил жалбата без уважение. В частта от жалбата, касаеща Наказателно постановление №СОА21-РД-11-2479/27.09.2021 г. и НП № СОА21-РД11-2549/06.01.2021 г. жалбата е оставена без разглеждане, поради отпаднал правен интерес.

Решението е връчено на жалбоподателя на 21.12.2023 г., видно от приложеното на л. 30 Удостоверение за извършено връчване по електронен път.

При така установеното от фактическа страна Съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима за разглеждане, но по същество е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма и съдържание. Посочени са фактическите и правните основания за издаването му, като съдът не констатира наличие на съществени процесуални нарушения.

Идентичен извод следва и по отношение на потвърденото от ответника Разпореждане изх № С230022-105-0479236/01.12.2023 г. – арг.: чл. 167, ал .1 и чл. 226, ал. 1 ДОПК.

Неоснователно в жалбата се твърди, че фишът не е сред изпълнителните основания по чл. 209 ДОПК, даващи възможност за образуване на изпълнително дело. Правната същност на фиша и на електронния фиш е регламентирана в чл. 186 ЗДвП. От събраните в преписката материали се установява, че наложените на жалбоподателя глоби са с фишове, по смисъла на чл. 186, ал .3 ЗДвП, по силата на който, фиш за неправилно паркирано моторно превозно средство може да се издаде и в отсъствие на нарушителя. В този случай фишът се издава на собственика на МПС, като първият екземпляр от фиша му се изпраща, а вторият и третият остават за съхранение в службата за контрол. Към МПС се закрепва уведомление, в което се посочват мястото и времето на нарушението, МПС, с което е извършено, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът, сметката или мястото за доброволното ѝ заплащане. Закрепването на уведомлението към МПС се смята за връчване на фиша. Това следва от изричната законова регламентация, уредена в цитираната разпоредба – чл. 186, ал. 3 ЗДвП, ДВ, бр. 66 от 2023 г., в сила от 01.08.2023 г.

Съгласно ал. 8 на цитираната разпоредба, издаден фиш, глобата по който не е платена доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването му, се смята за влязло в сила наказателно постановление и се изпраща за събиране на публичния изпълните, т.е. приема се, че фишът, независимо дали се касае за електронен фиш или не, има сила на наказателно постановление. Съдебната практика е константна, че правните последици на влезлия в сила фиш, са същите като на влязло в сила НП, с единствената разлика в

задължителните им реквизити за редовност от външна страна и процедурата по издаване. Ето защо, приравнявайки фиша към влязлото в сила наказателно постановление, законодателят е предвидил същият да се приема за годно изпълнително основание по чл. 209, ал. 1, т. 5 ДОПК.

Развитите в жалбата оплаквания, досежно нередовното връчване на фишовете, не се споделят от съда. Очевидно е, че в случая фишовете са издавани заради неправилно паркиране на автомобила и са били прикрепени към него съгласно цитираната по – горе разпоредба. От този момент се считат и за редовно връчени. С нормата на чл.58д ЗАНН фишът по чл.39, ал.2а е изключен от възможността за съдебно обжалване и протестиране. В цитираната разпоредба изрично и изчерпателно са посочени актовете, които подлежат на съдебен контрол за законосъобразност и това са: наказателното постановление, предупреждението по чл.28, резолюцията за прекратяване на администра-тивна наказателното производство и електронният фиш. В нормата на чл.186, ал.2 ЗДвП обаче, законодателят е дал гаранция и възможност, ако санкционираното лице възрази срещу извършване на нарушението или откаже да подпише фиша, да се образува административно-наказателно производство по общия ред, предвиден в чл.36, ал.1 ЗАНН, т.е. да състави АУАН, който да бъде предявен на сочения за нарушител и който може да възрази срещу него в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН. След изпращане на материалите по преписката на наказващия орган, последният следва да направи преценка дали е доказано извършването на нарушението, налице ли са основания за ангажиране на административнонаказателната отговорност на сочения за нарушител и ако намери, че са изпълнени предпоставките за това - да издаде наказателно постановление (НП), с което да наложи съответното административно наказание. Именно издаденото по този ред НП ще подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Ако наказващия орган прецени, че не са налице предпоставките за издаване на НП, следва да извърши преценка за прекратяване на административно наказателното производство по реда на чл.54 и сл. ЗАНН, а доколкото се касае за фиш, може да го анулира.

В този смисъл е и общата разпоредба на чл.39, ал.3 ЗАНН която предписва, че ако нарушителят оспори нарушението или откаже да плати глобата, за нарушението се съставя акт съгласно разпоредбите на този раздел.

След съставянето на АУАН се издава и НП, чиято законосъобразност се проверява от съответния районен съд.

Публичният изпълнител не може да извършва такава преценка, поради което и при наличие на надлежно удостоверени като влезли в законна сила наказателни постановления, не може да откаже присъединяване на вземането към вече образуваното изпълнително производство, както правилно е приел и ответникът. Възраженията относно редовността на връчванията следва да се направят пред съда, който е компетентен да се произнесе по законосъобразността на НП. Тези оплаквания са неотнормими към правомерността на извършеното от публичния изпълнител по реда на чл. 217 ДОПК присъединяване.

Неотносимо към предмета на спора обстоятелството, че с решение на ВАС са обявени за нищожни разпоредбите на чл. 133 и чл. 140. ат. 1. 3 и 4 от Наредбата за организацията на движението на територията на Столична община. Това би имало отношение единствено при преценка на валидността и законосъобразността на издаденото НП, в рамките на съдебното производство по оспорването му. Тези оплаквания са неотнормими към правомерността на извършеното от публичния

изпълнител по реда на чл. 217 ДОПК присъединяване.

Присъединяването като способ е регламентирано в чл. 217 ДОПК. Според тази законова норма, в производствата по този дял могат да се присъединяват публични вискатели, както и кредитори, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог, или особен залог, както и тези, които са упражнили правото си на задържане, като присъединяването се допуска с разпореждане на публичния изпълнител до изготвянето на разпределението на събраните суми. Публичните вискатели се присъединяват с писмено заявление до публичния изпълнител, към което прилагат изпълнителното основание, а присъединеният се вискател има същите права в изпълнителното производство, каквито има първоначалния вискател. Цитираната разпоредба съдържа правното основание, даващо право на публичния вискател да иска присъединяване към вече образувано изпълнително дело срещу същия длъжник, като единствено релевантно обстоятелство, което трябва да бъде изследвано от публичния изпълнител при разглеждане на искането за присъединяване, е дали е налице годен изпълнителен титул, приложен към заявлението. Видно и безспорно е, че при събиране на публични вземания публичния изпълнител може да присъедини нов вискател в образувано вече изпълнително производство, ако са налице следните предпоставки: новият вискател да е публичен, т. е. да се касае за публично вземане, да бъде кредитор, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог, особен залог или кредитор упражнил право на задържане и да не е изготвено разпределение на събраните суми. При наличие на тези предпоставки преценката, дали да присъедини нов вискател в изпълнителното дело или не, законодателят е предоставил на публичния изпълнител. Следователно релевантните обстоятелства, които публичния изпълнител следва да съобрази при разглеждане на искането за присъединяване, са наличието на висящо изпълнително производство, наличието на установено публично вземане и фазата, в която се намира изпълнителното производство.

Съдът намира, че разпореждането за присъединяване е законосъобразно и не са налице твърденията в жалбата пороци на обжалвания административен акт.

Следва да се има предвид, че присъединяването на вземания не е същинско действие по принудителното изпълнение, поради което и давността по публичните вземания не се смята за прекъсната с присъединяването им.

По изложените съображения настоящият съдебен състав, намира, че подадената от И. А. К. жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Дължимо е отхвърляне на оспорването, като при този изход на спора претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна, като И. А. К. следва да бъде осъден да заплати по сметка на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. К., с адрес [населено място], [улица], ап. 8, срещу Решение № ПИ-405/19.12.2023 г. на директора на ТД на НАП – С., с което жалбата му срещу Разпореждане за присъединяване изх. № С230022-105-0479236/01.12.2023 г. е оставена без уважение.

ОСЪЖДА И. А. К. с адрес [населено място], [улица], ап. 8 да заплати на ТД на НАП

С.- град сумата от 100 лв.,представляваща юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.
Решението е окончателно.

СЪДИЯ: